

Yardım İsteme Ölçeği (YİÖ): Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması*

Canan KOÇ¹

Geliş Tarihi: 29.06.2015

Kabul Ediliş Tarihi: 23.02.2016

ÖZ

Bu araştırmanın amacı üniversite öğrencilerinin öğrenme sürecinde yardım isteme eğilimlerini ölçebilecek geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı geliştirmektir. Araştırmaya toplam 1105 (736 kız, 369 erkek) üniversite öğrencisi katılmıştır. Araştırmanın verileri açımlayıcı faktör analizi için 29 maddelik 5'li Likert tipi deneme formu kullanılarak 514 öğrencinin katılımıyla elde edilmiştir. Açımlayıcı faktör analizi sonuçları ölçeğin 17 maddelik, Tehdit Algısı, Yardım İstemedi Kaçınma, Etkili Yardım İsteme, Yürütücü Yardım İsteme olmak üzere dört faktörlü bir yapıya sahip olduğunu göstermektedir. Açımlayıcı faktör analizinde elde edilen faktör yapısı 591 öğrenciden toplanan verilerle doğrulayıcı faktör analizi ile sınanmış ve iyi uyuma sahip olduğu saptanmıştır. Ölçeğin bütününe ve alt boyutlarına ilişkin Cronbach Alpha güvenilirlik katsayısı sırasıyla .87; .85; .80; .80; .70 olarak bulunmuştur. Elde edilen sonuçlar Yardım İsteme Ölçeğinin üniversite öğrencilerinin yardım isteme eğilimlerini ölçmek amacıyla kullanılacak geçerli güvenilir bir ölçme aracı olduğunu göstermektedir.

Anahtar kelimeler: Öğrenme süreci, yardım isteme, üniversite öğrencileri, ölçek geliştirme

Help Seeking Scale (HSS): Validity and Reliability Study

ABSTRACT

The aim of this research is to develop a valid and reliable measurement tool that can measure help seeking inclination of university students in the learning process. A total of 1105 (736 female and 369 male) university students participated to the research. Research data was acquired with the participation of 514 students through use of 5-item Likert type scale test form for explanatory factor analysis. The results of explanatory factor analysis show that scale has a four-factor structure with 17 items as Help Seeking Threat, Help Seeking Avoidance, Instrumental Help Seeking and Executive Help Seeking. Factor structure acquired in the explanatory factor analysis was tested against confirmatory factor analysis with the data collected from 591 students and found out to be in good compatibility. Cronbach Alpha reliability co-efficient for the whole and the dimensions of the scale has been determined respectively as .87; .85; .80; .80; .70. Obtained results show that Help Seeking Scale to measure help seeking inclinations of university students is a valid and reliable measurement tool.

Keywords: Learning process, help seeking, university student

---

* Bu çalışmanın bir bölümü 9. Uluslararası Balkan Eğitim ve Bilim Kongresinde(16-18 Ekim 2014, Edirne) sözlü bildiri olarak sunulan bir çalışma kapsamında yer almıştır.

¹ Yrd. Doç. Dr., Cumhuriyet Üniversitesi, e-posta:ccanankoc@gmail.com

GİRİŞ

Etkili öğrenmenin önemi her şeyin hızla değiştii günümüzde daha da artmaktadır. Hızlı değişim yetişkinlerin iş yaşamında ve günlük yaşamda sürekli kendilerini yenilemelerini gerekli kılarken, okulda da öğrencilerin karşılaştıkları güçlükleri artırmaktadır. Bireylerin hangi alanda olursa olsun karşılaştıkları problemlerle baş edebilmeleri ve ayakta kalabilmeleri bazı özelliklere sahip olmalarına bağlıdır. Günümüz bireyinin sahip olması gereken en temel özellik etkili öğrenmedir. Etkili öğrenme bir dizi stratejiyi kullanarak kişinin kendi öğrenmesini düzenlemesini gerektirmektedir. Başarılı öğrenciler bu stratejileri kullanarak öğrenmelerini düzenleyebilmektedirler. Öz düzenlemeli öğrenenler hedefleri doğrultusunda akademik işleri tamamlarken öğrenme sürecine rehberlik etmek ve geliştirmek için bilişsel, davranışsal ve güdüsel bir strateji repertuarı kullanmaktadırlar (Schunk & Zimmerman, 2012) ve öğrenme sürecinde karşılaştıkları zorluklarla baş etmek için başkalarını kaynak olarak kullanma becerisine sahiptirler (Ryan & Pintrich, 1997). Bu nedenle etkili yardım isteme önemli bir öz düzenlemeli öğrenme stratejisi olarak tanımlanmaktadır (Newman, 1998; Karabenick, 2006; Karabenick & Dembo, 2011). Öz düzenlemeli öğrenciler daha iyi bilen birinin yardımını gerektiren zor işlerle karşılaştıklarında sorular sorarak yardım almaktadırlar (Newman, 1994, Newman, 2003).

Öğrenciler okul işlerinde belirsizlik ve güçlük yaşadıklarında yardıma ihtiyaç duymaktadırlar. Bu gibi durumlarda öğrencilerin gerekli olan yardımı elde etmek ve öğrenme sürecini sürdürmek için başkalarını kaynak olarak kullanmaları onlar için yararlı olmaktadır (Nelson-Le Gall, 1985, Akt. Ryan & Shin, 2011). Nelson-Le Gall ve Resnick (1998), yardım istemeyi öğrencilerin öğrenme işlerinde aktif olarak yer almalarını sağlayan, akademik zorluklarla baş etmelerini destekleyen genel bir problem çözme stratejisi olarak tanımlamaktadırlar. Yardıma gereksinim duyulduğunda yardım isteyen ve elde eden öğrenci entelektüel bir deneyime katılmaktadır. Yardım isteme sadece acil akademik bir güçlük ile ilgili çalışma değildir, aynı zamanda daha sonra kişinin kendisine ve başkalarına yardımda kullanılabilecek becerilerin ve bilginin kazanılmasını sağlamaktadır (Nelson-Le Gall & Resnick, 1998). Aynı zamanda yardım isteme çocuğun hedeflere ulaşmak için sorumluluk almasını, sürdürmesini ve hedefe yönelik inisiyatif almasını, potansiyel yardımcı ile ilişki kurmasını gerektirmektedir (Nelson-Le Gall & Jones, 1990).

Yardım istemenin yakın zamana kadar öğrenme açısından önemi anlaşılammış (Karabenick, 1998), yardım isteme bir yetersizlik, gelişmemişlik (Newman, 1998), bağımlılık ve bağımlı davranış olarak kabul edilmiştir (Nelson-Le Gall, 1985, Nelson-Le Gall & Jones, 1990; Karabenick, 2006). Daha sonra yardım isteme çocukların aktif öğrenme becerilerinin geliştirilmesi ve artırılması ile ilgilenen eğitimciler ve psikologların ilgilerinin arttığı bir konu haline gelmiştir (Nelson-Le Gall, 1985). 1980'lerde Nelson-Le Gall'ın çalışmaları aşırı bağımlılık belirtisi olan yardım isteme ile öğrenme ve akademik bağımsızlık için çabalamayı gösteren yardım isteme arasındaki farklılığın ortaya konmasında

öncülük etmiştir (Newman, 1998). Nelson-Le Gall (1981) yardım isteme davranışı için yürütücü yardım isteme (executive help seeking) ve etkili yardım isteme (instrumental help seeking) olmak üzere iki farklı özellik tanımlamıştır (Collins & Sims, 2006).

Nelson- Le Gall'in (1985) etkili yardım isteme (instrumental help seeking) ve Newman'ın (1998) uyarlanabilir yardım isteme (adaptive help seeking) olarak ifade ettiği yardım isteme türü, öğrenmeyi ve anlamayı artırma hedefiyle güçlüklerin üstesinden gelmek için sadece yeterli yardımı elde etmeyi içermektedir. Örneğin, doğrudan bir sorunun cevabını istemek yerine, o konuyla ilgili anlamadığı yerlere ilişkin ipuçlarını ya da açıklamaları isteme. Etkili yardım isteme, uyarlanabilir, stratejik, uygun, özerk yardım isteme olarak da ifade edilmektedir. Etkili yardım isteme öğrencilerin bilgi ve becerilerini artırarak bağımlılığı sürdürmek yerine azaltmaktadır. Etkili yardım isteme becerilerine sahip öğrenciler, kendi kendilerine yapabilecekleri bir işte yardımı reddedecek ancak gerekli olduğunda da yardım isteyeceklerdir (Nelson-Le Gall & Resnick, 1998). Nadler (1998), özerk yardım istemenin, başkalarından bireylerin problemleri kendi kendilerine çözmelerine olanak sağlayacak şekilde yardım istendiğinde ortaya çıktığını belirtmektedir. Özerk yardım isteyen kişiler özerkliklerini korumaya motive olmaktadır ve kendi kendilerine başarımlarına destek olan yardımı kullanmaktadırlar. Bağımlı yardım isteme ise edilgenlikten ve öz yeterlik yoksunluğundan dolayı ortaya çıkmaktadır. Bağımlı yardım isteyenler sıkıntı veren bir duruma son vermek için motive olmaktadır ve kendileri için problemi çözebileceğine inandıkları kişilere güvenmektedirler. Bağımlı yardım isteyen kişiler bütün çabalarını çevrelerini kontrol etmek için harcarlar ve kendilerini daha güçlü ve bilgili kişilerin eline bırakırlar. Yürütücü yardım isteme olarak da ifade edilen bu yardım isteme eğilimi, öğrencilerin bir işi tamamlamak ya da olumsuz eleştirileri önlemek için yöneldikleri çalışmadan kaçınmaya dayanmaktadır (Volet & Karabenick, 2006; Karabenick, 2003; Butler, 2006, Akt. Koç, 2014).

Yardım istemeden kaçınma öğrencinin yardıma gereksinim duyduğu halde yardım istememesini içermektedir. Bu durumda öğrenci bir problemi tümüyle atlayabilir ya da yardım istemek yerine hiç yanıt vermeyebilir. Öğrenciler yardıma gereksinim duyduğunda yardım almıyorsa öğrenme ve performans açısından kendilerine zarar vermektedirler (Ryan & Pintrich, 1997). Yardım istemeden kaçınan öğrenciler “aptal görünme” gibi yardım istemenin potansiyel tehdit ya da zararlarından korunmaya çalışmaktadırlar. Yardım istemeden kaçınmanın bir başka nedeni, yardım istemenin zor bir problem üzerinde çalışılmasından daha fazla zaman harcanacağı anlamına gelmesidir. Yardım istemeden kaçınmanın bir diğer nedeni ise öğrencinin yardım istemeyi bağımsızlığı için bir tehdit olarak görmesidir. Bu nedenle bağımsızlıklarını koruma amaçlı hareket ederek aslında bazı çocuklar gerekli olandan az yardım alabilmekteler. Bu çocuklar bir işi öğrenmek için değil, bağımsızlık için çaba göstermektedirler. (Nelson-Le Gall, 1990, Akt. Arbretton, 1998).

Yardım isteme sürecine ilişkin modeller öğrenenlerin öğrenme ve performans güçlükleriyle nasıl baş ettiklerini gösteren bir dizi aşamalar ve karar noktalarını kapsamaktadır. Bu modeller şu ortak öğeleri paylaşmaktadırlar (Karabenick & Dembo, 2011): (1) problem olup olmadığını belirleme; (2) yardıma gereksinim olup olmadığını belirleme; (3) yardım istemeye karar verme; (4) yardım türüne karar verme; (5) kimden yardım isteneceğine karar verme; (6) yardım rica etmek; (7) yardım elde etme ve (8) alınan yardımı işleme.

Akademik ortamlarda öğrenciler yarar ve zarar algısına göre yardım istemeye karşı farklı tutuma sahiptirler. Yarar algısı yardım istemeyi öğrenmeyi artıran yararlı bir strateji olarak görmeyi sağlamaktadır (Roussel, Elliot & Feltman, 2011). Etkili yardım isteme öz yansıtmayı içermektedir ve yardım isteme süreci bazı aşamalardan oluşmaktadır (Newman, 1998; Newman, 2012):

- (1) İşin zorluğunun farkında olma;
- (2) Karar vermede ulaşılabilir bütün bilgileri dikkate alma (örneğin, işin gerekleri, kişisel kaynaklar ve yarar - zarar)
  - (a) Yardımın gerekliliği: Başka birinden yardım istemem gerekli mi? ya da alternatif olarak, Azimle devam edebilir miyim?, Yeni bir strateji deneyebilir miyim? Ya da Akıllı bir tahminde bulunabilir miyim? Yardım için bekleyebilir miyim? Ya da Pes eder miyim?
  - (b) Rıcanın içeriği ve biçimi: Ne sormalıyım? Ya da Soruyu nasıl ifade edeyim?
  - (c) Rıcanın hedefi: Kime sormalıyım? (öğretmen ya da sınıf arkadaşı)
- (3) Duruma en uygun olan yolla yardım isteğini ifade etme;
- (4) Alınan yardımın, daha sonraki yardım isteme çabalarının başarı olasılığını en iyi duruma getiren bir yolla işlenmesi.

Newman (1998) yardım istemenin sosyal-etkileşimsel sürecinde duyuşsal (örneğin, duygular, duygu durumları ve tutumlar) ve bilişsel- güdüsel faktörlerin (örneğin, yeteneğe ilişkin öz algı, kontrol algısı, nedensel yüklemeler, başarı başarısızlık beklentileri ve başarı hedefleri) bütünsel olarak yer aldığını belirtmektedir.

Yardım istemeye ilgili araştırmalar etkili yardım isteme ile akademik başarı, öz yeterlik algısı ve öğrenme yönelimi arasında olumlu ilişkinin olduğunu göstermektedir. Önemli bir öz düzenlemeli öğrenme stratejisi olan etkili yardım isteme konusunda öğretimin alt basamaklarında yer alan öğrencilerle çok sayıda araştırma bulunmaktadır. Lise ve üniversite öğrencilerinin akademik ortamlarda yardım istemeleri konusunda yapılmış araştırmaların daha az olması, küçük öğrencilerle yapılan araştırmalardan elde edilen bulguların genellenebilirliğine dair sorular oluşturmaktadır (Karabenick, 2001). Bu nedenle yardım isteme konusunda üst basamaklardaki öğrencileri kapsayan araştırmalara duyulan ihtiyaç, bu konuda kullanılabilecek ölçme araçlarının geliştirilmesini da gerekli kılmaktadır. Bu araştırmada üniversite öğrencilerinin yardım isteme

eğilimlerinin belirlenmesinde kullanılabilecek geçerli ve güvenilir bir ölçme aracının geliştirilmesi amaçlanmaktadır. Bu ölçme aracının üniversite öğrencilerinin yardım isteme eğilimlerini inceleyen araştırmalarda kullanılabileceği ve alan yazına katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Ayrıca bu ölçeğin genel olarak öz düzenleme becerilerinin öğretimini kapsayan çalışmalarda ve çeşitli uygulamaların etkili yardım isteme üzerindeki etkilerinin incelendiği araştırmalarda da kullanılmasının yararlı olacağı beklenmektedir.

YÖNTEM

Bu araştırma üniversite öğrencilerinin öğrenme sürecinde yardım isteme eğilimlerinin saptanmasında kullanılabilecek bir ölçek geliştirme çalışmasıdır.

Katılımcılar

Araştırmanın çalışma grubunu Cumhuriyet Üniversitesi Eğitim Fakültesine devam eden toplam 1105 (736 kız, 369 erkek) öğrenci oluşturmaktadır. Ölçme aracının yapı geçerliği ve güvenilirliği için ilk uygulama 2013-2014 eğitim öğretim yılı güz döneminde toplam 514 (340 kız, 174 erkek) öğrencinin katılımıyla gerçekleştirilmiştir. İkinci uygulama bahar döneminde toplam 591 (396 kız, 195 erkek) öğrenciyi kapsamıştır. Aşağıda Tablo 1'de katılımcıların sınıflara ve cinsiyete göre dağılımları verilmektedir.

Tablo 1. *Katılımcıların Sınıflara ve Cinsiyete Göre Dağılımları*

Sınıf	Açımlayıcı Faktör Analizi ve Güvenirlik					Doğrulamalı Faktör Analizi				
	Kız		Erkek		Topl.	Kız		Erkek		Topl.
	n	%	n	%		n	%	n	%	
1. sınıf	53	85.5	9	14.5	62	107	66.0	55	34.0	162
2. sınıf	137	63.1	80	36.9	217	130	71.8	51	28.2	181
3. sınıf	135	65.5	71	34.5	206	84	60.4	55	39.6	139
4. sınıf	15	51.7	14	48.3	29	75	68.8	34	31.2	109
Topl.	340		174		514	396		195		591

Yardım İsteme Ölçeğinin Geliştirilmesi

Yardım İsteme Ölçeğinin maddelerinin oluşturulmasında ilk işlem olarak konu alanıyla ilgili kaynaklar taranmış, kuramsal çerçeve (Nelson-Le Gall & Jones, 1990; Nelson-Le Gall & Resnick, 1998; Newman, 1994; Newman, 1998; Newman, 2003; Newman, 2006; Karabenick, 1998, Karabenick, 2003; Karabenick, 2011; Butler, 2006) ve yardım istemeyle ilgili geliştirilmiş ölçekler (Newman, 1990; Karabenick, 2003; Koç, 2013) incelenmiştir. Karabenick (2003) tarafından geliştirilen 13 maddelik beş faktörlü 5'li Likert tipi Yardım İsteme Ölçeğinin (Help- Seeking Scales) maddelerini kullanmak için araştırmacıdan elektronik posta yoluyla izin alınmıştır. Bu ölçek, (1) Etkili Yardım İsteme, (2) Yürütücü Yardım İsteme, (3) Yardım İsteme Tehdidi, (4) Yardım İstemeden Kaçınma, (5) Formale Karşı İnfomal Yardım İsteme olmak

üzere beş faktörden oluşmaktadır. Araştırmacı tarafından oluşturulan maddelerde de bu faktörler dikkate alınmıştır.

Üniversite öğrencilerinin yardım isteme eğilimlerini ölçmek için toplam 35 maddelik bir form hazırlanmıştır. Karabenick (2003) tarafından geliştirilen maddelerin bir kısmı ölçekte aynen yer almıştır. Ölçek maddelerinin oluşturulmasında Koç (2013) tarafından ilköğretim öğrencilerine yönelik geliştirilen Öğrenme Sürecinde Yardım İsteme Ölçeğinin maddelerinden de yararlanılmıştır. Maddeler aralarında Türkçe ve ölçme ve değerlendirme uzmanlarının bulunduğu beş kişinin görüşlerine sunulmuştur. Uzman görüşlerine göre gerekli düzeltmeler yapılmış ve 29 maddelik ölçek formu elde edilmiştir. Maddeler 40 kişilik bir öğrenci grubuna uygulanmış, maddelerin anlaşılabilirliğine ilişkin öğrencilerin görüşleri alınmıştır. Maddeler tekrar gözden geçirilerek 29 maddelik deneme formu oluşturulmuştur. Ölçek (1) Kesinlikle katılmıyorum, (2) Katılmıyorum, (3) Kararsızım, (4) Katılıyorum, (5) Kesinlikle katılıyorum şeklinde beşli Likert tipinde bir yapıya sahiptir.

Verilerin Toplanması

Araştırmanın verileri 2013-2014 güz ve bahar dönemlerinde Cumhuriyet Üniversitesi Eğitim Fakültesinde öğrenim görmekte olan toplam 1105 öğrenciden toplanmıştır. Ölçeğin yapı geçerliği (AFA) ve güvenilirlik çalışması için gerekli olan veriler güz döneminde (N=514) toplanmış, yapılan açımlayıcı faktör analizi ve güvenilirlik çalışmaları sonucunda elde edilen ölçeğin doğrulayıcı faktör analizi (DFA) için bahar döneminde ikinci uygulama (N=591) gerçekleştirilmiştir. Her uygulamanın başında katılımcılara uygulamanın amacı ve gerçek duygu ve düşüncelerini yansıtan seçeneği işaretlemelerinin önemi açıklanmıştır. Uygulama 15-20 dakika sürmüştür.

Verilerin Analizi

Araştırmanın verilerinin analizinde SPSS 17.0 ve LISREL programları kullanılmıştır. Ölçeğin yapı geçerliği için açımlayıcı faktör analizi uygulanmış, daha sonra elde edilen yapının geçerli bir yapı olup olmadığını saptamak için doğrulayıcı faktör analizi yapılmıştır. Yardım İsteme Ölçeğinin güvenilirliğini incelemek için madde-toplam puan korelasyonları ve Cronbach Alpha katsayıları hesaplanmıştır.

BULGULAR

Yapı Geçerliği

Yardım İsteme Ölçeği'nin (YİÖ) geçerliğini belirlemek amacıyla açımlayıcı faktör analizi (AFA) ve doğrulayıcı faktör analizi (DFA) yapılmıştır. Açımlayıcı faktör analizinde, değişkenler arasındaki ilişkilerden hareketle faktör bulmaya yönelik bir işlem; doğrulayıcı faktör analizinde ise değişkenler arasındaki ilişkilere dair daha önce saptanan bir hipotezin ya da kuramın test edilmesi söz konusudur (Büyüköztürk, 2006).

Açımlayıcı Faktör Analizi

Verilerin faktör analizi için uygunluğu Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) katsayısı ve Bartlett Sphericity testi ile incelenmektedir. KMO'nun .60'dan yüksek, Bartlett testinin anlamlı çıkması verilerin faktör analizi için uygun olduğunu gösterir (Büyüköztürk, 2006; Kalaycı, 2010; Tavşancıl, 2010). Bu çalışmada KMO katsayısı .89, Bartlett testi ($\chi^2= 3452,839$, $df=136$, $p<.000$) anlamlıdır. Bu sonuca göre verilerin faktör analizi için uygun olduğu söylenebilir. Ortak varyans tablosunda ortak varyansı .10'dan küçük madde bulunmamaktadır. Maddelerin faktörlerce açıklanan ortak varyansının .10'dan küçük olması halinde, bu maddelerle ilgili bir problem olma olasılığının yüksek olduğu belirtilmektedir (Çokluk, Şekercioğlu ve Büyüköztürk, 2010). Maddelerin ortak faktör varyanslarının 1.00'a yakın ya da 0.66'nın üzerinde olması iyi bir çözüm olarak görülmektedir (Büyüköztürk, 2006). Kalaycı (2010) açıklanan toplam varyansı artırmak için ortak varyansı 0.50'nin altında olan maddelerin çıkarılmasını önermektedir.

Tablo 2. Yardım İsteme Ölçeği Faktörlerinin Özdeğerleri ve Faktörlerin Açıkladıkları Varyanslar

Faktör	Madde Sayısı	Özdeğer	Açıkladığı Varyans
1. Tehdit Algısı	6	5.993	18.684
2.Yardım İstemededen Kaçınma	4	1.952	16.427
3. Etkili Yardım İsteme	4	1.474	15.624
4. Yürütücü Yardım İsteme	3	1.173	11.569
Toplam	17		62.304

Tablo 2'de ölçekte yer alan faktörlerin toplam varyansın %62.30'unu açıkladığı görülmektedir. Bütün faktörlerin özdeğerleri 1'den büyüktür. Özdeğeri 1'den büyük olan faktörler önemli faktörler olarak alınır (Büyüköztürk, 2006; Kalaycı, 2010). Faktör sayısına karar verirken değerlendirilmesi gereken önemli bir nokta her bir faktörün toplam varyansa yaptığı katkıdır (Çokluk, Şekercioğlu, Büyüköztürk, 2010). Her ilave faktörün toplam varyansın açıklanmasına katkısı %5'in altına düştüğünde maksimum faktör sayısına ulaşılmış demektir (Kalaycı, 2010). Yardım isteme ölçeğinde yer alan her bir faktörün toplam varyansa yaptığı katkının iyi düzeyde olduğu söylenebilir. Faktör sayısına karar vermede kullanılabilecek ölçütler özdeğer istatistiği, yamaç-birikinti grafiği, toplam varyansın yüzdesi, açıklanan varyanstır. Ayrıca faktör sayısına araştırmacı da karar verebilmektedir (Kalaycı, 2010). Tabachnick ve Fidell'e (2007) göre, özdeğerin yanı sıra madde sayısı ve örneklem büyüklüğü de faktör sayısının belirlenmesinde önemli özelliklerdir. Açımlayıcı faktör analizinin ilk sonuçlarına göre, özdeğeri 1'in üzerinde olan 6 bileşen bulunmaktadır. Bu bileşenlerin açıkladığı toplam varyans % 55.35'tir. Faktör sayısına karar vermek için yukarıda belirtilen ölçütler dikkate alınarak bu ölçek için dört faktörün uygun olduğuna karar verilmiştir. Faktör analizi dört faktör üzerinden tekrar edilmiş ve

dik döndürme yöntemlerinden maksimum değişkenlik seçilerek döndürülmüş bileşenler matrisi elde edilmiştir. Faktör örüntüsünün oluşturulmasında, 0.30 ile 0.40 arasında değişen faktör yüklerinin alt kesme noktası olarak alınabileceği belirtilmektedir (Akt. Tavşancıl, 2010). Tabachnick ve Fidell (2007), faktör yük değerinin 0.32 ve üzeri olması gerektiği ancak kesme noktasının belirlenmesinde araştırmacının tercihinin önemli olduğunu belirtmektedirler. Faktör yük değerinin belirlenmesinde örneklem büyüklüğü önemli bir ölçüt olarak görülmektedir. Örn. örneklem büyüklüğü 50 için .72 anlamlı olarak değerlendirilirken, örneklem büyüklüğü 100 için faktör yük değerinin .51 den büyük olması gerekmektedir (Field, 2005). Faktör yük değerinin, 0.45 ya da daha yüksek olması seçim için iyi bir ölçü (Büyükoztürk, 2006) olduğundan bu çalışmada faktör yük değeri .45 ve üzeri olan maddeler seçilmiştir. Ayrıca binişiklik gösteren maddelerde yük değerleri arasındaki farka bakılmış, yük değerleri .1'den küçük olan maddeler çıkartılmıştır. Aşağıdaki tabloda son haliyle 17 maddeden oluşan ölçekteki maddelerin faktörlere göre dağılımları ve faktör yüklerine ilişkin döndürülmüş bileşenler matrisi sunulmaktadır.

Tablo 3.Yardım İsteme Ölçeğine İlişkin Döndürülmüş Bileşenler Matrisi

Maddeler		Faktör ve Faktör Yükleri			
İlk Ölçek	Son Ölçek	Faktör 1	Faktör 2	Faktör 3	Faktör 4
y15	y15	.772	.272	.146	.094
y16	y16	.761	.274	.063	.138
y17	y17	.687	-.001	.000	.090
y12	y9	.672	.102	.116	.081
y13	y13	.624	.379	.187	.070
y14	y14	.587	.472	.229	.197
y20	y4	.072	.782	.070	.052
y22	y8	.270	.761	.122	.184
y21	y6	.249	.732	.089	.227
y19	y2	.303	.637	.276	.140
y1	y1	.152	.071	.788	.094
y3	y5	.098	.194	.773	.065
y4	y7	.020	.150	.764	.095
y2	y3	.137	.039	.758	.025
y7	y10	.049	.140	.051	.800
y8	y11	.136	.188	.216	.767
y9	y12	.195	.110	.009	.723

Tablo 3'te görüldüğü gibi 29 maddelik ilk ölçekten 12 madde atılarak 17 maddelik ölçek elde edilmiştir. Ölçeğin birinci faktörü "*Tehdit Algısı*" dır. Bu alt ölçekte yer alan maddelerin faktör yükleri .59 ile .77 arasındadır. "*Yardım İstemededen Kaçınma*" olarak adlandırılan İkinci faktöre ait maddelerin faktör yük

değerleri .64 ile .78 arasındadır. Üçüncü faktör "*Etkili Yardım İsteme*" dir. Bu alt ölçeğin maddeleri .76 ile .79 arasında faktör yük değerlerine sahiptir. Dördüncü faktörde yer alan maddelerin faktör yük değerleri .72 ile .80 arasındadır. Bu alt ölçek "*Yürütücü Yardım İsteme*" olarak adlandırılmıştır.

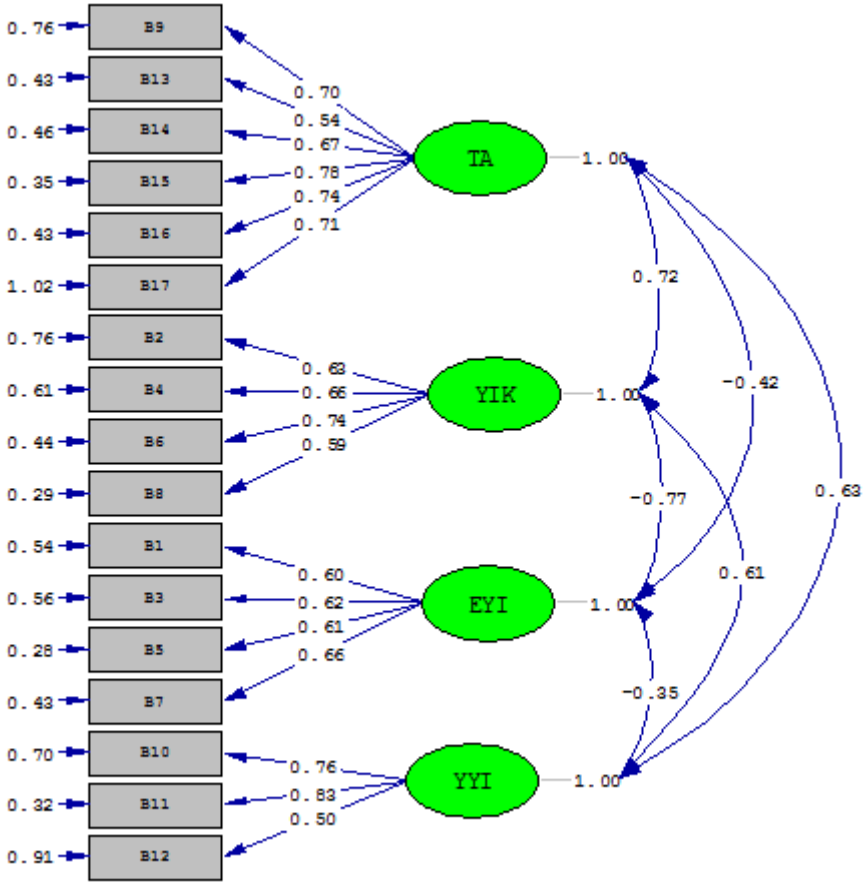
Doğrulamalı Faktör Analizi

Açımlayıcı faktör analizinin doğal bir uzantısı olarak görülen (Yılmaz & Çelik, 2009) doğrulamalı faktör analizi daha önceden belirlenmiş olan faktör yapılarının test edildiği bir analizdir (Şimşek, 2007; Çokluk ve diğ., 2010). Bu çalışmada açımlayıcı faktör analizinin sonuçlarına göre oluşturulan Yardım İsteme Ölçeği doğrulamalı faktör analizi için toplam 591 öğretmen adayına uygulanmıştır. DFA'da sınanan modelin yeterli olup olmadığını saptamak amacıyla Tablo 4'te belirtilen uyum indeksleri incelenmiştir.

Tablo 4. *Yardım İsteme Ölçeğine İlişkin DFA Sonucu*

İyilik Uyum İndeksi	
X^2/sd	331.95/113=2.94
GFI (Goodness of Fit Index)	0.93
AGFI (Adjusted Goodness of Fit Index)	0.91
CFI (Comparative Fit Index)	0.97
NFI (Normed Fit Index)	0.96
NNFI (Non-Normed Fit Index)	0.97
SRMR (Standardized Root Mean Square Residual)	0.049
RMSEA (Root Mean Square Error of Approximation)	0.059
IFI (Incremental Fit Index)	0.97

Yardım İsteme Ölçeğinin (AYİÖ) DFA sonuçlarına göre: X^2/sd oranının 3'ün altında olması büyük örneklerde mükemmel uyumu göstermektedir. Uyum indekslerinden GFI 0.93, AGFI 0.91'dir. GFI ve AGFI'nın mükemmel uyum sınırı ≥ 90 'dır (Çokluk, Şekercioğlu & Büyüköztürk, 2010; Seçer, 2013). CFI (0.97), NFI (0.96), NNFI (0.97) ve IFI (0.97) indeksleri incelendiğinde 0.95'in üzerinde olmaları mükemmel uyumu ifade etmektedir. RMSEA incelendiğinde .059 olduğu görülmektedir. RMSEA'nın ≤ 0.05 olması mükemmel uyumu, ≤ 0.06 olması iyi uyuma işaret etmektedir. Standardize edilmiş RMR'ın ≤ 0.05 olması mükemmel uyumu göstermektedir (Yılmaz & Çelik, 2009; Çokluk ve diğ., 2010). Yapılan DFA sonucunda elde edilen uyum indekslerine göre modelin iyi uyuma sahip olduğu görülmektedir. Şekil 1'de Yardım İsteme Ölçeğine ilişkin yol analizi verilmektedir.

Şekil 1. Yardım İsteme Ölçeğine İlişkin Yol Analizi

Tablo 5. Yardım İsteme Ölçeğinin Alt Ölçeklerine İlişkin Korelasyon Matrisi, Aritmetik Ortalama ve Standart Sapma Değerleri

	1	2	3	4	$\bar{X}$	SS
1. TA					12.07	4.96
2. YİK	.562**				7.59	3.57
3. EYİ	-.339**	-.597**			15.73	3.19
4. YYİ	.501**	.424**	-.168**		6.21	2.64

N=591, **p<0.01 TA: Tehdit Algısı, YİK: Yardım İstemeden Kaçınma, EYİ: Etkili Yardım İsteme, YYİ: Yürütücü Yardım İsteme

Tablo 5'te Yardım İsteme Ölçeğinin (YİÖ) alt ölçekleri arasındaki korelasyon incelendiğinde tehdit algısı alt ölçeği ile yardım istemeden kaçınma ($r=.56$) ve

yürütücü yardım isteme ($r=.50$) alt ölçekleri arasında pozitif yönde orta düzeyde ilişki olduğu görülmektedir. Tehdit algısı ile etkili yardım isteme ($r=-.34$) arasında negatif yönde orta düzeyde bir ilişki bulunmaktadır. Etkili yardım isteme alt ölçeğinin yardım istemeden kaçınma ($r=-.60$) ile orta düzeyde negatif yönde, yürütücü yardım isteme ($r=-.17$) ile düşük düzeyde negatif yönde bir ilişki gösterdiği görülmektedir. Yardım istemeden kaçınma ile yürütücü yardım isteme ($r=.42$) arasında orta düzeyde pozitif yönde bir ilişki bulunmaktadır.

Madde Ayırıcılık Güçleri

Maddelerin bireyleri ölçülen özellik bakımından ne derece ayırt ettiğini ve ölçme aracının iç tutarlılığını saptamak amacıyla madde-toplam korelasyonları, alt%27 ve üst %27'lik grupların madde ortalama puanları arasındaki farkların ilişkisiz t testi (Büyüköztürk, 2006; Tavşancıl, 2010) sonuçları incelenmiştir. Madde toplam korelasyonlarının negatif olmaması ve en az .20 olması gerekmektedir. Büyüköztürk (2006), alt%27 ve üst %27'lik grupların madde ortalama puanları arasındaki farkların anlamlılık düzeyi için grup büyüklüğü arttıkça tutucu olunması gerektiğini belirtmektedir. Tablo 6'da Yardım İsteme Ölçeği'nin madde-toplam korelasyonları ile madde ve faktörlerin alt-üst %27'lik dilimleri arasındaki farka ilişkin t değerleri verilmektedir.

Tablo 6. Yardım İsteme Ölçeği Madde Toplam Korelasyonları ile Madde ve Faktörlerin Alt-Üst %27'lik Dilimleri Arasındaki Farka İlişkin t Değerleri

Faktör	Alt %27		Üst %27		t	Madde-Toplam (r)
	$\bar{X}$	SS	$\bar{X}$	SS		
TA	18.38	4.52	28.93	1.68	-27.62**	
M9	2.82	1.15	4.63	.77	-16.63**	.59
M13	3.24	1.18	4.88	.38	-16.67**	.66
M14	3.21	1.18	4.99	.54	-17.35**	.69
M15	3.20	1.23	4.93	.59	-16.01**	.66
M16	3.18	1.15	4.92	.28	-18.50**	.62
M17	2.75	1.28	4.58	.74	-15.62**	.47
YİK	12.36	3.55	19.33	1.03	-23.75**	
M2	2.81	1.23	4.61	.72	-15.88**	.62
M4	3.09	1.23	4.84	.51	-16.46**	.59
M6	3.04	1.21	4.91	.40	-18.43**	.69
M8	3.42	1.22	4.97	.16	-16.01**	.68
EYİ	12.82	3.43	18.14	1.81	-17.29**	
M1	3.25	1.11	4.58	.55	-13.57**	.49
M3	3.03	1.14	4.24	.83	-10.84**	.42
M5	3.31	1.18	4.62	.56	-12.70**	.53
M7	3.23	1.17	4.69	.62	-13.91**	.53
YYİ	9.53	2.54	13.91	1.53	-18.62**	
M10	3.05	1.19	4.62	.81	-13.80**	.49
M11	3.06	1.14	4.84	.45	-18.35**	.61
M12	3.42	1.16	4.44	.99	-8.42**	.33

$p<.000$

YİÖ'de yer alan maddelerin madde toplam korelasyonlarının .33 ile .69 arasında değiştiği görülmektedir. Madde toplam korelasyon katsayılarının madde ayırt ediciliğinin yeterli olduğu söylenebilir.

Güvenirlik

Yardım İsteme Ölçeğinin iç tutarlılığını saptamak amacıyla ölçeğin tamamı ve alt boyutları için Cronbach Alpha katsayıları hesaplanmıştır. Cronbach Alpha katsayıları tehdit algısı için .85, yardım istemeden kaçınma için .80, etkili yardım isteme için .80, yürütücü yardım isteme için .70, ölçeğin tamamı için .87 olarak saptanmıştır. Ölçeğin tamamı ve alt boyutları için elde edilen Cronbach Alpha katsayılarının iyi düzeyde olduğu düşünülmektedir. $0.60 \leq a < 0.80$ ise ölçek oldukça güvenilir, $0.80 \leq a < 1.00$ ise ölçek yüksek derecede güvenilir kabul edilmektedir (Tavşancıl, 2010).

Tablo 7. Ölçek Alt Faktörlerinin İç Tutarlılık Güvenirlik Katsayıları

Alt Ölçekler	Cronbach Alpha
Tehdit Algısı	.85
Yardım İstemeden Kaçınma	.80
Etkili Yardım İsteme	.80
Yürütücü Yardım İsteme	.70
Ölçeğin Tümü İçin	.87

TARTIŞMA ve SONUÇ

Bu çalışmanın amacı, üniversite öğrencilerinin yardım isteme eğilimlerini belirlemede kullanılabilecek bir ölçme aracının geliştirilmesidir. Bu amaç doğrultusunda yapılan çalışmalar sonucunda dört boyutlu 17 maddelik Likert tipi bir ölçek elde edilmiştir. Elde edilen ölçek “Tehdit Algısı”, “Yardım İstemeden Kaçınma”, “Etkili Yardım İsteme” ve “Yürütücü Yardım İsteme” alt ölçeklerini kapsamaktadır. Alt ölçeklerin oluşturulmasında akademik yardım istemeye ilişkin alanyazın kapsamında yardım isteme boyutları ve yardım isteme sürecinde yer alan eylem ve kararları tanımlayan modeller (Nelson-Le Gall & Jones, 1990; Nelson-Le Gall & Resnick, 1998; Newman, 1994; Newman, 1998; Newman, 2003; Newman, 2006; Karabenick, 1998, Karabenick, 2003; Karabenick, 2011; Butler, 2006) incelenmiştir. YİÖ'nin alt ölçeklerinin ve maddelerinin alanyazınla uyumlu olduğu görülmektedir.

Ölçeğe ilişkin yapılan açımlayıcı faktör analizi sonucunda elde edilen faktör yük değerlerinin; doğrulayıcı faktör analizi sonucunda elde edilen uyum indekslerinin iyi düzeyde olduğu saptanmıştır. Ayrıca ölçeğin tamamı ve alt boyutları için hesaplanan güvenilirlik katsayıları da ölçeğin oldukça güvenilir olduğunu göstermektedir. Elde edilen bu sonuçlara göre geçerlik ve güvenilirliği kanıtlanmış olan YİÖ'nin üniversite öğrencilerinin yardım isteme eğilimlerinin incelenmesinde kullanılabileceği ve bu bağlamda önemli bir ihtiyacı karşılayarak alanyazına katkı sunacağı düşünülmektedir.

Önemli bir öz düzenlemeli öğrenme stratejisi olan yardım istemeye ilişkin yurtiçinde yapılmış olan çalışmaların sınırlı sayıda olması, bu konuda araştırmaya ihtiyaç duyulduğunu göstermektedir. YİÖ, bu konuda yapılacak olan araştırmalarda kullanılabilir bir ölçme aracıdır.

KAYNAKLAR

- Arbreton, A. (1998). Student goal orientation and help-seeking strategy use. In S. A. Karabenick (Eds.), *Strategic help seeking implications for learning and teaching*. Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum.
- Butler, R. (2006). An achievement goal perspective on student help seeking and teacher help giving in the classroom: Theory, research, and educational implications. In S. A. Karabenick & R. S. Newman (Eds.), *Help seeking in academic settings goals, groups and contexts*. Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum.
- Büyüköztürk, Ş. (2006). *Sosyal Bilimler İçin Veri Analizi El Kitabı*. Ankara: Pegem Yayıncılık.
- Collins, W., Sims, B. C. (2006). Help seeking in higher education academic support services. In S. A. Karabenick & R. S. Newman (Eds.), *Help seeking in academic settings goals, groups and contexts*. Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum.
- Çokluk, Ö., Şekercioğlu, G., Büyüköztürk, Ş. (2010). *Sosyal Bilimler İçin Çok Değişkenli İstatistik SPSS ve LISREL Uygulamaları*. Ankara: Pegem Akademi.
- Field, A. (2005). *Discovering statistics using SPSS*. SAGE Publications. London.
- Kalaycı, Ş. (2010). *SPSS Uygulamalı Çok Değişkenli İstatistik Teknikleri*. Ankara: Asil Yayın.
- Karabenick, S. A. (1998). Help seeking as a strategic resource. In S. A. Karabenick (Eds.), *Strategic help seeking implications for learning and teaching*. Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum.
- Karabenick, S. A. (2001). *Seeking help in large college classes: Who, why and from whom?* Paper presented at the Annual Meeting of the American Educational Research Association, Seattle, WA, April 10-14, 2001).
- Karabenick, S. A. (2003). Seeking help in large college classes: A person-centered approach. *Contemporary Educational Psychology*, 28, 37-58.
- Karabenick, S. A. (2006). Introduction. In S. A. Karabenick & R. S. Newman (Eds.), *Help seeking in academic setting sgoals, groups and contexts*. Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum.
- Karabenick, S. A. (2011). Classroom and technology- supported help seeking: The need for converging research paradigms. *Learning and Instruction*, 21, 290-296.
- Karabenick, S. A., Dembo, M. H. (2011). Understanding and facilitating self-regulated help seeking. *New Directions for Teaching and Learning*, 126. DOI: 10.1002/tl.
- Koç, C. (2013). Help seeking in the learning process scale (HSLPS): Validity and reliability study. *İlköğretim Online*, 12(3), 784-796.
- Koç, C. (2014). Öğrenme sürecinde etkili yardım isteme: Bir öz düzenleme stratejisi. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, 13, 50, 139-160.
- Nadler, A. (1998). Relationship, esteem, and achievement perspectives on autonomous and dependent help seeking. In S. A. Karabenick (Eds.), *Strategic help seeking implications for learning and teaching*. Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum.
- Nelson-Le Gall, S. (1985). Help-seeking behavior in learning. *Review of Research in Education*, 12, 55-90.
- Nelson-Le Gall, S. & Jones, E. (1990). *Child Development*. Special Issue on Minority Children, 61, 2, 581-589.

- Nelson-Le Gall, S. & Resnick, L. (1998). Help seeking, achievement motivation, and the social practice of intelligence in school. In S. A. Karabenick (Eds.), *Strategic help seeking implications for learning and teaching*. Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum.
- Newman, R. S. (1990). Children's help-seeking in the classroom: The role of motivational factors and attitudes. *Journal of Educational Psychology*, 1, 71-80.
- Newman, R. S. (1994). Academic help seeking: A strategy of self-regulated learning. In D. H. Schunk & B. J. Zimmerman (Eds.), *Self-regulation of learning and performance*. Hillsdale, New Jersey: Lawrence Erlbaum.
- Newman, R. S. (1998). Adaptive help seeking: A role of social interaction in self-regulated learning. In S. A. Karabenick (Eds.), *Strategic help seeking implications for learning and teaching*. Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum.
- Newman, R. S. (2002). How self-regulated learners cope with academic difficulty: The role of adaptive help seeking. *Theory into Practice*, 41, 2.
- Newman, R. S. (2003). When elementary school students are harassed by peers: A self-regulative perspective on help seeking. *The Elementary School Journal*, 103,4.
- Newman, R. S. (2006). Students' adaptive and non adaptive help seeking in the classroom: Implications for the context of peer harassment. In S. A. Karabenick & R. S. Newman (Eds.), *Help seeking in academic settings goals, groups and contexts*. Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum.
- Newman, R. S. (2012). The motivational role of adaptive help seeking in self-regulated learning. In D. H. Schunk & B. J. Zimmerman (Eds.), *Motivation and self-regulated learning/Theory, research and application*. New York: Routledge.
- Roussel, P., Elliot, A. J., Feltman, R. (2011). The influence of achievement goals and social goals on helpseeking from peers in an academic context. *Learning and Instruction*, 21, 394-402.
- Ryan, A. M., Pintrich, P. R. (1997). "Should I ask for help?" the role of motivation and attitudes in adolescent' help seeking in math class. *Journal of Educational Psychology*. 2, 329-341.
- Ryan, A. M., Shin, H. (2011). Help-seeking tendencies during early adolescence: An examination of motivational correlates and consequences for achievement. *Learning and Instruction* 21, 247-256.
- Schunk, D. H., Zimmerman, B. J. (2012). *Motivation and self-regulated learning: Theory, research, and applications*. New York: Routledge Taylor & Francis.
- Seçer, İ. (2013). *SPSS ve LISREL ile pratik veri analizi*. Ankara: Anı Yayıncılık.
- Şimşek, Ö. F. (2007). *Yapısal Eşitlik Modellemesine Giriş Temel İlkeler ve LISREL Uygulamaları*. Ankara: Ekinoks.
- Tabachnick, B. G., Fidell, L. S. (2007). *Using multivariate statistics*. Pearson International Edition.
- Tavşancıl, E. (2010). *Tutumların Ölçülmesi ve SPSS ile Veri Analizi*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Volet, S., Karabenick, S. A. (2006). Help seeking in cultural context. In S. A. Karabenick & R. S. Newman (Eds.), *Help seeking in academic settings goals, groups and contexts*. Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum.
- Yılmaz, V., Çelik, H. E. (2009). *LISREL ile Yapısal Eşitlik Modellemesi – I*. Ankara: Pegem Akademi.

SUMMARY

One of the most fundamental characteristics of an individual today is the effective learning. A person must organize his own learning using a series of effective learning strategies. Self-regulated learners use a repertoire of cognitive, behavioral and motivational strategies in order to guide and develop their learning processes as they complete academic work towards their aims (Schunk & Zimmerman, 2012), and they have the talent of using others as sources to cope with the difficulties they encounter in the learning process (Ryan & Pintrich, 1997). This is why instrumental help seeking is considered an important strategy in self-regulated learning (Newman, 1998; Karabenick, 2006).

Nelson-Le Gall and Resnick (1998) define asking for help as a general problem solving strategy that helps students to cope with academic difficulties and allows them to take an active role in learning matters. The type of help seeking, labelled instrumental help seeking in Nelson- Le Gall (1985) and adaptive help seeking in Newman (1998), consists obtainment of only the necessary help in order to overcome difficulties with the aim of learning and increasing understanding. For instance, asking for clues or explanations instead of directly asking for help. However, dependent help seekers are motivated instead to escape a situation that presents problems and they trust people they believe can solve problems for them (Nadler, 1998). This type of help seeking, also known as executive help seeking, is based on the students avoiding trying to complete a task or attempting to avert negative criticism (Volet & Karabenick, 2006; Karabenick, 2003; Butler, 2006, Akt. Koç, 2014). A student who displays help seeking avoidance does not ask for help when he or she feels the need for it (Arbreton, 1998).

Much research has been carried out with young students on the topic of instrumental help seeking as an important self-regulated learning strategy. As not much research has been done on the help seeking of high school and university students in academic environments, this poses questions of how generalizable the findings of research carried out with young students is (Karabenick, 2001). Hence, the need felt for research encompassing older students on the issue of help seeking requires the development of measuring tools that can be used with regard to this issue. This research aims to develop a valid and reliable measuring tool that can be used to define the inclination of university students to ask for help.

The study group for this research was formed of a total of 1105 (736 women, 369 men) students studying at the Cumhuriyet University Education Faculty. The first application intended to ensure the validity and reliability of the measuring tool took place in the fall semester of the 2013-2014 academic year with a total of 514 (340 women, 174 men) students, and the second application took place in the spring semester with a total of 591 (396 women, 195 men) students.

The first action towards defining the items of the Help Seeking Scale was to filter through sources on the topic and examine conceptual frameworks and help seeking scales that have already been developed. Permission was obtained via email from the researcher to use the items in the 13-item five-factor 5-answer Likert type Help Seeking Scale developed by Karabenick (2003). This scale is formed of five factors: (1) Instrumental Help Seeking, (2) Executive Help Seeking, (3) Help Seeking Threat, (4) Help Seeking Avoidance, and (5) Formal vs. Informal Help Seeking. The items developed by this researcher were devised with these factors in mind. A form with a total of 35 items was prepared to measure the inclination of university students to ask for help. This scale also contained items developed by Karabenick (2003). Items from the Help Seeking in the Learning Process Scale developed by Koç (2013) for use with primary school students were also of benefit in creating the items for this scale. Necessary corrections were made according to expert opinion, and a 29-item scaled form was produced. The scale was structured as a fivefold Likert type scale.

The suitability of the data for factor analysis was analyzed with the Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) measure and the Bartlett Sphericity test. In this research, the KMO measure (.89) and Bartlett test ($\chi^2= 3452,839$, $df=136$, $p<.000$) were significant. The total variance of the factors in the scale was found to be 62.30%. All factors had an eigenvalue over 1. Based on the results of this research, 12 items from the first 29-item scale were dropped to form a 17-item scale. The items from the first factor on the scale, "*Threat Perception*", had a factor load of between .59 and .77; those of the second factor, "*Help Seeking Avoidance*", had a factor load of between .64 and .78. The items from the third factor, "*Instrumental Help Seeking*", had a factor load of between .76 and .79. The items from the fourth factor had a factor load value of between .72 and .80. This subscale was named "*Executive Help Seeking*".

According to the Confirmatory Factor Analysis results of the Help Seeking Scale (HSS): As the X^2/sd ratio is under 3, it shows excellent fit in large samples. The fit indexes were GFI 0.93, AGFI 0.91. The excellent fit boundaries for GFI and AGFI are ≥ 90 . The CFI (0.97), NFI (0.96), NNFI (0.97) and IFI (0.97) indexes also express an excellent fit at over 0.95. The RMSEA was found as .059. RMSEA indicates excellent fit at ≤ 0.05 and good fit at ≤ 0.06 . The standardized RMR shows excellent fit at $\leq .05$ (Yılmaz & Çelik, 2009; Çokluk ve diğ., 2010). According to the results of the fit indexes in the Confirmatory Factor Analysis carried out, the model is shown to be a good fit.

In order to determine the internal consistency of the Help Seeking Scale, the Cronbach Alpha coefficients of the scale as a whole and its subscales was calculated. The Cronbach Alpha coefficients were determined to be .85 for threat perception, .80 for help seeking avoidance, .80 for instrumental help seeking, .70 for executive help seeking and .87 for the scale as a whole. The

Cronbach Alpha coefficients for the scale as a whole and its subscales were thought to be at good levels.

The results of this research show that the Help Seeking Scale is a valid and reliable measuring tool that can be used in measuring the inclination of university students to ask for help.